

Hangutázó mondóka Nóé történetéhez

A 3–4 évesek nagyon szeretik az ilyen rövid, ritmikus, hívószavas mondókákat, amelyek végigvezetik őket a hallott lecke főbb eseményein. A „hanghatásokat” a leckébe is beépíthetjük, így a lecke végére összeáll a mondóka.

(tenyerünkbe köpünk)

ssss-ssss

hhhh-hhhh

puff-puff-puff-puff-puff-puff-puff

nyí-nyí-nyí-nyí-nyí-nyí-nyí-nyí

hahahaha-hahahaha

vauvau-miaúmiaú-hápháp-grrrgrrr

nyíííí PUFF!!!

esikesikesik-esikesikesik

nyíííí PUFF!!!!

SSSS

ÁÁÁÁÁÁÁ!

fűrészselünk

lihegve fát hordunk

kalapálunk

csavarozunk

hasunkat fogva mutogatunk Nóéra, mintha kinevetnénk

nyolcat dobogva helyben járunk (jönnek az állatok)

folyamatosan menetelünk, közben állathangokat utánzunk

kezünkkel mutatjuk, hogy becsukódott az ajtó

ujjainkkal mutatjuk, ahogy az eső jött le, egyre hangosabban mondjuk a szöveget

ujjunkat szánkra téve jelezzük, hogy vége minden életnek a földön

mutatjuk, hogy kinyílt az ajtó, majd lépünk egyet előre

mutatjuk, ahogyan a tűz fellángol

félkört írunk le az egyik karunkkal a

magasban, közben csodálkozó hangot

hallatunk (ez a szivárvány)

*Zsuzsa néni
(OVISZ 6. füzetből)*

Nagy Eszter (8 éves), Ráckeve: *Nóé hálaáldozata* című pályázati rajza